

HERKILLA²³

r u n o j a

M A R K K U H E I N O

Herkillä

Esisanat

Kevään piiska on armoton.

Tänä vuonna sen viillot olleet syvempiä kuin kuvittelin. Valollakin selvästi taka-ajatuksia.

Tämä kirja on syntynyt ulkoharmaan ja sisäpunaisen kamppailun virroista.

Runot on aseteltu kokoelmaan suoraan tajunnanvirrasta. Kuin Tartar- pihvi. Raakana. Järjestyksessä uusin ensin.

Tällä kertaa teksteillä ei ole nimiä.

Punkalaidun 8.6.2023

Markku Heino

Herkkä jolla minut huuhoit pois

kun aika iholleni kuivui

jos minut sillä olisi

syntymässäni katsottu

eikä vasta nyt

olisin pystynyt puhumaan värejä joita multakin ymmärtää

Kirjoittajan aikaisempi tuotanto:

Runokokoelmat:

- 2014 – Aavisteita rakkauden rajalta
- 2017 – Onneen aika vaipuu
- 2017 – Niin minut osaat
- 2017 – Run100 (toim.)
- 2018 – Sielutettu neljäs tuuli
- 2019 – Viidesti lausuttu
- 2020 – Kuudesti kerrottu
- 2020 – Seitsemän selvää sanaa
- 2020 – Kahdeksan kaunista
- 2020 – Nimesi on elämäsi
- 2021 – Sata sydäntä
- 2021 – Tammela
- 2021 – Mummot
- 2021 – Vipeltäviä ja vienoja sanoja
- 2021 – Outoja sanoja
- 2022 – Alinen / kuvitusrunoja Ilari Rantalan valokuviiin
- 2022 – Siivuja
- 2022 – Sano se rakkaudeksi (toim. / useita kirjoittajia)
- 2022 – Laidun
- 2022 – Tarinoita valosta (runollisia kertomuksia)
- 2022 – Kesä, joka oli sininen
- 2023 – Huiskaisuja
- 2023 – Minä – Mies
- 2023 – Karhu ei muista tehdä avaruutta (aforismeja)
- 2023 – Paloja välistä (Sanoja välistä)

Novellikokoelma: 2019 Poppelinrummuttaja

Kotisivut: www.markkuheino.fi
Facebook: Kirjoittaja Markku Heino
Instagram: markku_heino

Markku Heino

Herkillä

Teksti: © Markku Heino 2023

Kansi: © Canva / Markku Heino 2023

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0230-7

Avainasemassa rakkaudenluuloon
on villivarsasydän
koikkelehtiva kevään kannikas
herkillä laitumen kutsuhuutoon
kaikki sen kuulloon!
alapuomilta niiaten
yläpuomilta taivaskorskuntaa uhaten
yli kaiken!
yli kaiken!
ei syytä sydänhuoltoon
olkoon turpa kohti tuulta
siellä missä raikas liikkuu
ei paina pilvi harmaan paikkaa
siellä missä aika on uutta
siellä mun haaveiden suunta

Se miten katsot

rahisevia kattotiiliä aurinkomurskeessa

kuulet mykän mustarastaan

aamussa

jossa lumikot ovat riisuneet häntiensä tupsut

ja maalanneet kyntensä sateenkaariksi

olet kesää puhkova

sieluni rinnalle painautunut pionitarha

se miten varhaista nuuhkit

silmät kiinni auringonkukissa

joita tämä kesä ei tule näkemään

olet värähdys

jota varten minunkin oli synnyttävä

Sille pienelle vilpittömälle ilolle
saa kertoa
tirskauttaa ripsauttaen hymyakkaroita
kiiltoa saa sille hipaista
aina kun ohi kipaisee naurusandaaleilla
vaarin viiksien suippoja salaisia
sipaisuhuippuja elämää pehmittävistä toivotuksista
jos muistat akadabralla rallattaa
että meillä olisi unia
edes hauraita rakkauksia
joiden juurinupuista kasvattaa toivon kuteita

Vasen siipi kasteli maata
osui saven niskaan
minä siinä
valamassa muotteja huomisiin suudelmiin
viilennätkö?
yön haukka
pyörteilläsi särkyviä huulteni punoksia
etten aamun roihuun ja sen unisiin laskoksiin
unohdu
kovetu
olevan muruiksi tapahdu
välinpitämättömyydessä
tavoitteiden lunnaissa
joihin ulkokultaisena olen alistunut

Kuka

kurkkulaulustani säveleni kuuli

kiimani ymmärsi

huulilleni hypähti

lantiorienani kyllästi

sanoi silti hyvästi

Kokoelman mielenmaisemat liikkuvat herkistetyin
pelkistetyin vuoden 2023 kirvoittaman arjen
painalluskohtien tuntemuksissa, yhteiskunnallisten ja
maailmanpalon heijasteiden turvasanoituksissa.

Runot ventiloivat synkkyyden tuhkaa ja pyrkivät
tuulettumaan kohti rakkaudellisuutta.

Kannen kuva © Markku Heino

